

Research Paper

Investigating the Performance of Councils in Attracting Public Participation for the Development of Public Sport**A. Jahanshiri¹, A. FahimineZhad², S. M. Tayyebi Sani³,
B. Morsal⁴**

1. Ph.D. Student in Sport Management, Department of Physical Education and Sport Science, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran
2. Assistant Professor in Sport Management, Department of Physical Education and Sport Science, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran (Corresponding Author)
3. Assistant Professor in Sport Management, Department of Physical Education and Sport Science, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran
4. Assistant Professor in Sport Management, Department of Physical Education and Sport Science, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

Received: 2021/11/27

Accepted: 2022/06/30

Abstract

The present study was conducted to investigate the performance of councils in attracting public participation for the development of public sports. The present study was an exploratory – analytical, mixed study. Participants in qualitative part were professors in sports management and municipal managers who had postgraduate education and management experience, 20 of whom were selected. In the quantitative part, the statistical population consisted of the members of the council of 28 urban neighborhoods of Torbat Heydariyeh, whose number is 280 individuals. Research items were presented using the Delphi method and a research questionnaire was developed based on the Delphi stage and components. To confirm the validity, ten university professors in sports management were interviewed and the reliability of the instrument, which was calculated by Cronbach's alpha to be 0.98. Fuzzy Delphi method was used to analyze the data in the qualitative part and confirmatory factor analysis, second-order confirmatory factor analysis, Pearson correlation coefficient and structural equation modeling were used in the quantitative part. Findings showed that 63 items were identified based on the three-phase Delphi stage and factor analysis. Four factors of effectiveness and efficiency, information and transparency, regularity, and collective agreement were identified. Moreover, the fit of the model is in a

-
1. Email: jahanshiri.61@gmail.com
 2. Email: alifahimi77@gmail.com
 3. Email: tayyebi.sani@gmail.com
 4. Email: morsal1361@gmail.com

favorable state and the performance model of the councils in the development of public sports has a favorable fit. According to the findings, it can be concluded that in general, the performance of councilors is considered effective on the development of public sports in the city and one of the ways to develop participation in public sports is the optimal performance of councilors in a unified manner and with legal considerations.

Keywords: Governance, Council, Development of Public Sports, Public participation

Extended Abstract

Background and Purpose

One of the most important decision-making bodies in the development of the country and the development of physical education and public sports as one of the indicators of the Sixth Development Plan are the Islamic councils of cities and villages (Moshtaghi, Ghasemi & Rasekh, 2021, 3). In this regard, in different countries, the development of sports and social activities is pursued by councils and people's representatives, and in each country, based on the management structure and governance of the country, relevant agencies and NGOs develop sports and physical activities and healthy recreation. (Tjonndal & Nielssen, 2019, 2). In other words, based on the governance structure in each country, especially in developed countries, NGOs to develop physical activity and sports and healthy recreation, provide the necessary planning for the people, enhance social participation of citizens, and develop the concept of active citizenship (Sahraei & Mahmoudinia, 2018, 1; Agranoff, 2018, 5). The performance of city managers and councils has significant effects on the development of citizen participation in sports, and council members and municipalities have an effective role in this regard. Therefore, in Iran, this issue should be addressed more and the performance of councils in the development of sports and sports participation should be evaluated. Given the role of councils and the need for public participation in good governance, as well as the importance of public sports as a physical activity that promotes health and vitality in society, this study examines the impact of councils' participation in the development of public sports.

Materials and Methods

The present study is exploratory-analytical research with descriptive correlation method. Participants in the qualitative section included university professors in sports management and council members with postgraduate education and management experience, 20 of whom were selected. In the quantitative part, the statistical population consisted of the members of the council of 28 urban

neighborhoods of Torbat Heydariyeh, whose number is 280 individuals based on the available statistics in Tarbiat Heydariyeh municipality. Due to the limited number of the population, they were examined in full. After analyzing the sources and reviewing the library studies using the Delphi method, the experts' opinion, and according to the previous studies, research items were presented and a research questionnaire was developed based on the items of the Delphi stage and components. To confirm the validity, ten university professors in sports management were consulted and their opinions were used with the proposed corrections. The reliability of the instrument was also calculated by Cronbach's alpha to be 0.98. In order to analyze the data in the qualitative part, the three-stage Fuzzy Delphi method was used and the items, components and dimensions were identified. In the quantitative part of exploratory and confirmatory factor analysis tests, Pearson correlation coefficient and structural equation modeling were used. SPSS_25 and Amos 24 softwares were used for calculations.

Findings

Based on the three-phase Delphi method, the 63 identified items of research, components and dimensions included legal efficiency, executive effectiveness, monitoring and evaluation, internal coordination, sports culture, sports information presentation, transparency of legal procedures, transparency of activities and program, legal attitudes, national and macro laws, law enforcement, sports attitudes, regulatory agreements, cooperation and solidarity. Based on the items and components presented, a quantitative tool and a research questionnaire were developed in 30 questions. Exploratory factor analysis test was applied to identify the internal components after presenting the questionnaire to the statistical population. After turning the factors, the number of factors observed in the research tool was four factors, which include effectiveness and efficiency, information and transparency, legitimacy, and collective agreement.

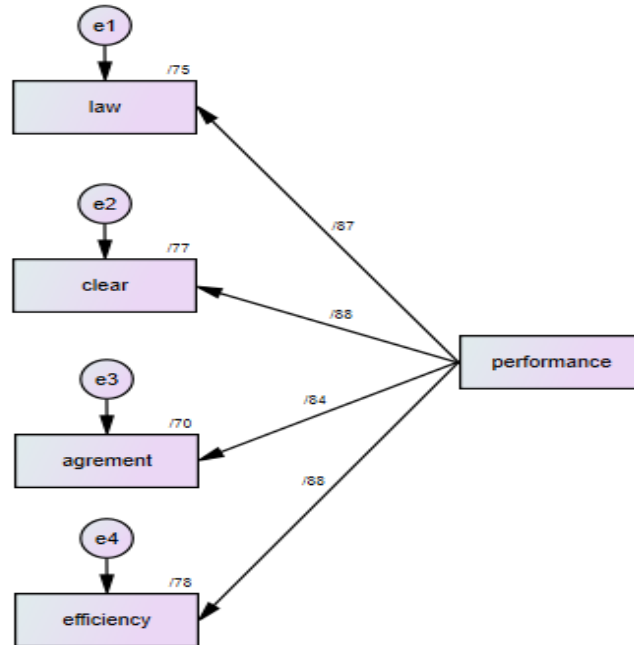

Figure 1- The final model of research in a standardized state

According to the results, it can be seen that the fit of the model is in good condition and the performance model of councils in the development of public sports possesses a significant fit.

Table 6 - Fit indicators of the final model

RFI	NNFI	PMR	RMSEA	NFI	AGFI	CFI	GFI	X ² /df
.793	.792	.701	.339	.791	.794	.792	.791	2.24

Conclusion

Based on the study’s findings, in general, the performance of councils can be considered effective on the development of public sports in citizens. In fact, one of the ways to develop participation in public sports is the optimal performance of councils in a unified manner and with legal considerations. In this regard, it is necessary for the councils to try to satisfy people’s demands by gaining the opinions of the citizens and their trust, to inform the activities carried out in a transparent manner, and to provide periodic reports on their performance to the citizens. Moreover, the laws passed at the macro level and at the municipal level

should be implemented with more supervision, and reported to the legal authorities. Besides, the people should be informed so that the people also get acquainted with the implemented sports programs and their effects.

References

1. Agranoff, R (2018). Local Governments in Multilevel Systems: Emergent Public Administration Challenges. *American Review of Public Administration*. 44:126-139.
2. Moshtaghi, M., qasemi, H., Rasekh, N. (2021). Designing the Role of the Mass Media Role in the Development of Public Sports of the Country and Its Strategies. *Sport Management Studies*, 13(66), 363-392.
3. Sahraei, A, Mahmoudinia, A (2018). Good governance model: A framework for analyzing the political economy of Hashemi Rafsanjani's government. *Strategic Studies of Public Policy*, 8 (28): 207_228. [In Persian].
4. Moshtaghi, M., ghasmi, H., Rasekh, N. (2021). Designing the Role of the Mass Media Role in the Development of Public Sports of the Country and Its Strategies. *Sport Management Studies*, 13(66), 363-392.

بررسی عملکرد شورایاری‌ها در جلب مشارکت مردمی برای توسعه ورزش همگانی

اشرف جهانشیری^۱، علی فهیمی نژاد^۲، سید مصطفی طیبی ثانی^۳، باقر مرسل^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران.

۲. استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران (نویسنده مسئول)

۳. استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران.

۴. استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۳/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۹/۰۶

چکیده

تحقیق حاضر با هدف بررسی عملکرد شورایاری‌ها در جلب مشارکت مردمی برای توسعه ورزش همگانی انجام شد. تحقیق حاضر از نوع اکتشافی و به روش تحلیلی انجام شد. مشارکت کنندگان در بخش کیفی شامل اساتید مدیریت ورزشی و مدیران شهرداری که دارای تحصیلات تکمیلی و تجربه مدیریت می باشد که تعداد ۲۰ نفر انتخاب گردید. در بخش کمی جامعه آماری برابر با اعضای شورایاری ۲۸ محله شهری تربت حیدریه می باشد که تعداد آنها ۲۸۰ نفر می باشد و به صورت تمام شمار مورد بررسی قرار گرفتند. با استفاده از روش دلفی گویه‌های تحقیق ارائه گردید و بر اساس مرحله دلفی و مولفه‌ها پرسشنامه تحقیق تدوین گردید. برای تایید روایی از ده نفر از اساتید مدیریت ورزشی نظرخواهی گردید و پایایی ابزار به وسیله آلفای کرونباخ ۰/۹۸ محاسبه شد. برای تحلیل داده‌ها در بخش کیفی از روش دلفی فازی و در بخش کمی آزمون‌های تحلیل عاملی تاییدی، تحلیل عاملی تاییدی مرتبه دوم، ضریب همبستگی پیرسون و مدل معادلات ساختاری استفاده شد.

1. Email: jahanshiri.61@gmail.com

2. Email: alifahimi77@gmail.com

3. Email: tayebi.sani@gmail.com

4. Email: morsal1361@gmail.com

یافته‌ها نشان داد بر اساس مرحله دلفی سه فازی ۶۳ گویه شناسایی شده و پس از تحلیل عاملی چهار عامل اثربخشی و کارایی، اطلاع رسانی و شفافیت، قانون‌مندی، توافق جمعی، شناسایی شد. همچنین برازش مدل در حالت مطلوب قرار دارد و مدل عملکرد شورایاری‌ها در توسعه ورزش همگانی دارای برازش مطلوب می‌باشد. با توجه به یافته‌ها می‌توان نتیجه گرفت در مجموع عملکرد شورایاری‌ها را موثر بر توسعه ورزش همگانی در شهر دانست و یکی از راه‌های توسعه مشارکت در ورزش همگانی عملکرد مطلوب شورایاری‌ها به شکل متحد و با ملاحظات قانونی می‌باشد.

واژگان کلیدی: حکمرانی، شورایاری، توسعه ورزش همگانی، مشارکت‌های مردمی.

مقدمه

امروزه ورزش، پدیده‌ای اجتماعی و فرهنگی است که برای آن اثرات متعددی را می‌توان بر شمرد و در بعد اجتماعی و به ویژه شهروندی می‌تواند مشارکت موثر شهروندان در تمامی فعالیت‌های شهروندی به ارمغان آورد و جامعه‌ای سالم و با نشاط را نوید می‌دهد (چیه لین^۱، ۲۰۲۰). توسعه ورزش در حوزه همگانی در توسعه جامعه‌پذیری و فعالیت موثر اجتماعی و شهروندی اثرگذار بوده و جامعه را به سوی مشارکت در تمامی فعالیت‌های شهری و به عبارتی شهروندی فعال، سوق می‌دهد. از سویی ورزش قهرمانی در بعد ملی و بین‌المللی می‌تواند در توسعه غرور ملی و افزایش مشارکت ورزشی مردم موثر واقع شود و اثرات اجتماعی ورزش قهرمانی نیز منجر به افزایش مشارکت ورزشی و گرایش مردم به ورزش و فعالیت‌های بدنی میشود که در نهایت توسعه مشارکت ورزشی و شهروندی را سبب میشود (رحمانی و ناظمی، ۲۰۲۰، ۳). با وجود فوائد بسیار زیادی که ورزش و فعالیت بدنی برای انسان و جامعه به ارمغان می‌آورند، یکی از مهم‌ترین چالش‌ها در برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری در جوامع امروزی، رواج فرهنگ بی‌حرکی و راحت طلبی در میان انسان‌ها است (کاتلر^۲، ۲۰۱۵، ۱۱).

صنعتی شدن جوامع و ورود به دنیای فناوری‌های متنوع موجب شده است که تمامی ابعاد زندگی انسان از جمله تحرک او تحت تاثیر قرار گیرد و با وجود تاثیر قابل توجه ورزش در سلامتی و ابعاد روانی اجتماعی آن کمتر مورد توجه جوامع و به ویژه جوامع جهان سوم قرار گرفته است (پتری^۳، ۲۰۰۸، ۱۸). به عبارتی زندگی در دنیای امروز، بی‌حرکی و عدم گرایش به ورزش توسط برخی از اقشار مردم، سبب بروز معضلات جسمی و اجتماعی گردیده و هزینه‌های اجتماعی در بخش‌های

1. Chie Lin
2. Cutler
3. Petteri

مختلف، به ویژه در بخش درمان و حوزه آسیب‌های اجتماعی را به طور قابل توجهی افزایش داده است (سابویسس^۱، ۲۰۱۸، ۴). از این رو ورزش به عنوان راه حل راهبردی و ورزش همگانی به عنوان وسیله‌ای ارزان قیمت و فرح بخش می‌تواند این مشکل را به نحو مطلوب حل کند و در افزایش سلامت جامعه در بعد جسمی و روحی اثرگذار بوده و فعالیت‌های اجتماعی مفید افراد را توسعه دهد و زمینه ساز شهروندی فعال و کاهش معضلات اجتماعی در جامعه گردد (چیما و روندینلی^۲، ۲۰۱۷، ۵). ورزش همگانی شکلی از فعالیت‌های جسمانی یا حضور منظم در فعالیت‌های جسمانی است که موجب تندرستی و سلامت بدنی و روانی می‌شود، روابط اجتماعی را شکل می‌دهد و به نتایج مثبت منجر می‌شود. در تعریفی دیگر گفته شده ورزش همگانی، جنبش جهانی همگانی کردن ورزش‌های تفریحی است (لوینس^۳، ۲۰۱۵، ۲).

با اهمیت یافتن توسعه ورزش همگانی و پژوهش‌های مرتبط با آن رویکردهای جدیدی در اهداف برنامه ریزی شهری بوجود آمد که علاوه بر اهداف کالبدی، کارکردی به نیازهای کیفی و روانی مردم در محیط شهری توجه گردید و از آن به عنوان یکی از بایسته‌های لازم که باید در دستور کار برنامه‌ریزان شهری قرار بگیرد، یاد شد که این موضوع در توسعه مفهوم ورزش در جامعه شهری منجر شد و توسعه ورزش تبدیل به یکی از وظایف مسلم مدیران شهری گردید (چیما و روندینلی، ۲۰۱۷، ۵). بر همین اساس، کشورهای پیشرفته و صنعتی توجه خاصی به گسترش ورزش و تربیت بدنی در جامعه و جوامع شهری داشتند تا با استفاده از دستاوردهای بهداشتی، اجتماعی و اقتصادی و رشد و گسترش ورزش هم خود را به شاخص‌های توسعه نزدیک کرده و هم با استفاده از نیروی انسانی سالم و کارآمد برای تحقق اهداف دیگر توسعه برنامه‌ریزی کنند (مارتینز^۴، ۲۰۱۷، ۱). چراکه رواج ورزش همگانی و استقبال تمامی اقشار جوامع برای شرکت در برنامه‌های ورزشی و امور مربوط به آن، موجب افزایش نشاط و بهره‌وری ملی می‌شود. در هر دوره‌ای دولت‌ها و سازمان‌های وابسته به دولت پررنگ‌ترین نقش را در برنامه‌ریزی‌ها داشته‌اند و عمده فعالیت‌های مربوط به توسعه ورزش را باید از این سازمان‌ها توقع داشت (اسلام، یالمیز و گورکان^۵، ۲۰۱۰، ۲).

1. Suebvises
2. Cheema & Rondinelli
3. Levins
4. Martinez
5. Aslam, Yalmaz and Gurkan

یکی از مهم‌ترین ارگان‌های تصمیم‌گیرنده در توسعه کشور و توسعه تربیت بدنی و ورزش همگانی به عنوان یکی از شاخص‌های برنامه ششم توسعه، شوراهای اسلامی شهر و روستا می‌باشند (مشتاقی، قاسمی و راسخ، ۲۰۲۱، ۳). شوراهای اسلامی شهر و روستا به مثابه بنیان توسعه محلی، یکی از شاهراه‌های مطمئن برای حرکت به سوی توسعه متوازن و پایدار در ایران اسلامی هستند (امانیور، حسینی، شهپریان، آتش افروز و فرهمند، ۲۰۱۵، ۲). شوراهای اسلامی از عوامل مهم و تاثیرگذار بر فرایند مدیریت روستایی، شهری، منطقه‌ای و سرانجام کشوری می‌باشند و ورود بیش از یکصد هزار عضو اصلی در شوراها و فعال شدن بیش از ۳۳ هزار واحد شورایی و مدیریتی که بر اساس خرد جمعی و از طریق فرایند دموکراتیک و به عنوان نخبگان و برگزیدگان مردم برای تصدی کرسی‌های مدیریتی گزینش شده‌اند را می‌توان ظرفیت و فرصت‌گران‌بهایی برای دستیابی کشور به توسعه در نظر گرفت. در حال حاضر در شهرها بیش از ۱۵ هزار عضو اصلی به عنوان اعضای شورای شهر در سراسر کشور فعالیت می‌کنند و ۷۵ هزار عضو شورا در کل کشور به عنوان اعضای شورای روستا فعال می‌باشند. همچنین با افزوده شدن واحد‌های شورایاری در حال حاضر بیش از ۱۵۰ هزار کرسی مدیریت شهری و روستایی فعال در این بخش وجود دارد (رحمانی و ناظمی، ۲۰۲۰، ۳). به ویژه اینکه ظرفیت مزبور از نوع ظرفیت انسانی، مدیریتی تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیری است که به زعم دانشمندان مدیریت، هفتاد درصد سرمایه هر جامعه و کشور است و از این رو سرمایه‌گذاری بر روی چنین نیروی انسانی بسیار با اهمیت و پر سود است. این نهادهای مردمی و موضوع‌هایی که در بخش‌های خاصی از فعالیت‌های شهر تاثیر می‌گذارند امکان مشارکت شهروندان را تسهیل می‌نماید و به این ترتیب امکان سازماندهی خدمات شهری متنوع با دگرگونی‌های محلی و تمایلات شهروندان و همچنین امکان اعمال نظر شهروندان بیشتر مهیا می‌شود (پورعزت و عبدی، ۲۰۱۹، ۷). اعمال نظر شهروندان در اداره امور شهر موجب می‌شود مراحل سیاست‌گذاری اداره امور شهر با نظر جمعی صورت پذیرد و راه‌حل‌هایی نیز از پذیرش بیشتری در سطح محلات برخوردار شود (کاری و کونتین، ۲۰۲۰، ۱).

در همین راستا در کشورهای مختلف نیز توسعه ورزش و فعالیت‌های اجتماعی توسط شوراها و نمایندگی‌های مردمی پیگیری می‌شود و در هر کشور بر اساس ساختار مدیریتی و حکمرانی کشور، دستگاه‌های ذیربط و مردم نهاد، برای توسعه ورزش و فعالیت‌های بدنی و تفریحات سالم برنامه‌ریزی می‌کنند (تیوندال و نیلسن، ۲۰۱۹، ۲). به عبارتی، بر اساس ساختار حکمرانی در هر کشور، به ویژه در کشورهای پیشرفته، سازمان‌های مردم نهاد برای توسعه فعالیت بدنی و ورزش و تفریحات سالم،

1. Karri and Kontinen
2. Tjønndal And Nilssen

برنامه‌ریزی‌های لازم را برای مردم ارائه کرده و با ارزیابی و اصلاح دوره‌های این برنامه‌ها، برای توسعه مشارکت اجتماعی شهروندان و توسعه مفهوم شهروندی فعال، تلاش می‌نمایند (صحرائی و محمودی نیا، ۲۰۱۸، ۱ و آگرانوف^۱، ۲۰۱۸، ۵). چیه لین (۲۰۲۰) در بررسی جایگاه ورزش در کشور چین و برنامه‌های شهری ارائه شده توسط شهرداری‌ها و مدیران شهری گزارش نمود که برای توسعه محیطی در شهرهای کوچک، توسعه مشارکت ورزشی مردم از راهکارهای میان مدت می‌باشد و نشاط جامعه و نظم در فعالیت‌های ورزشی شهری، افزایش می‌یابد (طاهرزاده، نوش آبادی، نظری و همتی، ۲۰۲۰، ۶). می‌توان ورزش را از مهم‌ترین ابعاد توسعه جامعه شهری دانست و اثرات اجتماعی ورزش منجر به توسعه فعالیت‌های شهروندی می‌شود و در این راستا، مدیران شهری نقش بسیار رنگی داشته و با برنامه‌ریزی‌های موثر می‌توانند نتایج مطلوبی را رقم بزنند. مارسن و مالکوم^۲ (۲۰۲۰) معتقدند سلامت جامعه با سیستم مدیریت شهری و عملکرد شوراها و مدیران شهری در سطوح پایین مدیریت ارتباط مستقیم دارد و مدیران شهری می‌توانند با برنامه‌ریزی برای سلامت شهروندان، سلامت و نشاط را در جامعه توسعه دهند و اجتماع شهری سالم و با نشاط داشته باشند که در همه فعالیت‌های شهروندی، موثر تر از قبل عمل کنند. به عبارت دیگر مدیران و اعضای شوراها، در سلامت جامعه نقش مستقیم و غیر قابل انکاری دارند که باید با جدیت در برنامه ریزی برای سلامت شهروندان از طریق فعالیت‌ها و برنامه‌های ورزشی اقدام نمایند و با ارزیابی دوره‌ای از برنامه‌های ارائه شده بتوانند زمینه توسعه هرچه بیشتر فعالیت‌های ورزشی در شهر و در نتیجه سلامت شهروندان را فراهم نمایند.

از سویی برگزاری رویدادهای ورزشی در سطح بین‌المللی در شهرها نیز می‌تواند توسعه همه جانبه منطقه را رقم بزند و مدیریت مطلوب این رویدادها توسط مدیران ورزشی شهرها، در جامعه شهری رونق اقتصادی را در پی خواهد داشت (زیکاس^۳، ۲۰۲۰، ۶) و برای برنامه‌های آینده، ورزش شهروندی نتایج مطلوبی را به بار خواهد آورد و می‌تواند شور و نشاط ورزشی را در جامعه شهری ایجاد نماید و زمینه‌ساز رویدادهای بعدی ورزشی درون شهری شود (دوان، ماسترومارتینو، نائورایت، ژانگ و لیو^۴، ۲۰۲۱، ۲). مدیران شهری که توانایی و جسارت برگزاری رویدادهای بزرگ شهری را داشته باشند و بتوانند با هماهنگی سازمان‌های ورزشی ملی و فدراسیون‌ها، رویدادهای ورزشی کلان را میزبانی کنند، توسعه همه جانبه در جامعه شهری را زمینه ساز خواهند شد و یادگار ارزشمندی از این رویدادهای

1. Agranoff
2. Marcen and Malcom
3. Ziakas
4. Duan, Mastromartino, Nauright, Zhang and Liu

ورزشی در تاریخ شهر برجا خواهد ماند که اثرات مثبت اجتماعی آن در جامعه، توسعه نشاط اجتماعی و شهروندی فعال، خواهد بود (جانستون، نایلور، دیکسون، هدلوند و کلیسون^۱، ۲۰۲۰، ۱۱). بر این اساس می‌توان یکی از نقش‌های موثر مدیران شهری و شوراهای در برگزاری رویدادهای ورزشی شهری و رویدادهای کلان در سطح شهر به عنوان میزبان دانست که می‌تواند اثرات مطلوبی را بر نگرش ورزشی شهروندان و جایگاه ورزش در شهر داشته باشد و همچنین سطح مشارکت ورزشی شهروندان را افزایش دهد (دوان و همکاران، ۲۰۲۰، ۸).

در شرایط ایجاد شده در جهان، بر اثر ویروس کرونا نیز فعالیت‌های ورزشی دچار تغییراتی شد و امروزه با کاهش میزان کرونا در جهان باید مجدداً زمینه بازگشت مردم به فعالیت‌های ورزش شهروندی فراهم شود و از سویی با توجه به امکان ابتلا به این ویروس، نوع برنامه‌ریزی‌های انجام شده نیز باید متفاوت باشد و این مساله، هنر مدیران شهری است که بتوانند در مناطقی که واکسیناسیون کامل نشده، با رعایت پروتکل‌های بهداشتی بر اساس شرایط، فعالیت‌های ورزش شهروندی را برنامه‌ریزی نمایند. در دوران ویروس کرونا، عمده فعالیت‌های شهروندی از جمله ورزش با اختلال مواجه شد و از سرگیری این برنامه‌ها نیازمند تلاش و همکاری مدیران شهری و شوراهای و شورایاری‌ها است تا بتوانند دوباره فعالیت‌های ورزشی را پیگیری نمایند و با برنامه‌ریزی مجدد، توسعه مشارکت ورزشی و اجتماعی شهروندان را زمینه ساز شوند (ریئر و وب^۲، ۲۰۲۱، ۳). بر این اساس باید تحقیقات لازم و بررسی‌های علمی در رابطه با توسعه ورزش شهروندی و فعالیت‌های مسئولان و مدیران شهری و روستایی برای توسعه ورزش مورد ارزیابی قرار گیرد.

تاکنون تحقیقاتی در این زمینه انجام شده است و در برخی از تحقیقات، نقش شورا و مدیران شهری و روستایی در توسعه ورزش و اوقات فراغت و همچنین مشارکت ورزشی بررسی گردیده است. در این راستا برقی، قنبری و سعیدی (۲۰۱۳، ۱۴) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که در عملکرد شوراهای در حوزه اقتصادی با توجه به آزمون دو جمله‌ای (۴۸ درصد موافق و ۵۲ درصد مخالف) و نسبت مشاهده شده، معنی‌دار نبوده است. عملکرد اجتماعی شوراهای مطلوب‌تر از وضعیت اقتصادی و بیشتر از سطح متوسط می‌باشد. در حوزه فرهنگی کمتر از سطح متوسط بوده است. همچنین بررسی میزان مشارکت مردم در توسعه روستا نشان می‌دهد که از سطح متوسط بیشتر است. نتیجه پژوهش رضوانی و احمدی (۲۰۱۹، ۱۳) نشان می‌دهد در بحث توسعه روستایی، شوراهای در زمینه ارتقا و جلب مشارکت مردم عملکرد موفق‌تری از سایر زمینه‌های روستاها داشته‌اند مثل بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی.

1. Johnston, Naylor, Dickson, Hedlund and Kellison

2. Rayner & Webb

رستم پور، حیدری و هاشمی (۲۰۱۰، ۱۳) در پژوهشی تحت عنوان بررسی عملکرد شوراهای اسلامی روستا و تاثیر میزان سواد اعضا در آن به بررسی این موضوع در شهرستان دیر پرداخته‌اند و در پایان این نتیجه حاصل گردیده است که سطح سواد اعضای شورا می‌تواند به موفقیت آنان در امور اجرایی نقاط روستایی کمک کند، ولی به عنوان تنها عامل موفقیت شوراهای اسلامی تلقی نمی‌شود. نتایج پژوهش پورطاهری، همدی، مقدم و افتخاری (۲۰۱۸، ۱۶) در ارزیابی عملکرد شوراهای اسلامی نشان می‌دهد، اعضای شورای اسلامی روستایی در نظارت بر اجرای مقررات بهداشتی، تشخیص کمبودها و نارسایی‌های موجود و نیز کمک رسانی در مواقع بحرانی موفق نبوده‌اند. اشتریان و کریمی فرد (۲۰۱۵، ۱۴) نتیجه گرفتند که در تمام مکاتب فکری و ادیان بر مشورت بین افراد و یا به شکل سازمان یافته تر شورا تاکید دارند. این مشورت در جوامع سنتی می‌شوند.

لادو، بالتو و بروسو^۱ (۲۰۱۹، ۱۸) اثر انجمن‌ها و گروه‌های غیر دولتی و تصمیمات پارلمانی را در توسعه مشارکت ورزشی در کالگری ایتالیا موثر گزارش کردند و کروزیسکا و پوتزسکا^۲ (۲۰۱۹، ۱۲) اثر تصمیمات شوراها و ساخت و سازهای مدیریت شهری در بخش ورزش را در توسعه مشارکت ورزشی شهروندان و به ویژه زنان جامعه شهری موثر دانستند. در تحقیق نوگیرا و همکاران^۳ (۲۰۲۰، ۱۲) نیز بر اثر امکانات ورزشی سطح شهر بر چاقی و مشارکت بدنی کودکان تاکید گردید و پارنل، می و پاول^۴ (۲۰۱۹، ۱۷) نقش زیرساخت‌ها و امکانات ورزشی شهری و تصمیمات مدیران شهری را در توسعه مشارکت ورزشی در دوران ریاضت اقتصادی موثر دانستند. همچنین در تحقیقات مک گیلورای، دوگنان و میبلک^۵ (۲۰۱۹، ۱۲)، سالگادو، جسیکا و آنجل^۶ (۲۰۱۹، ۱۶) و ژانگ کیم و ژینگ^۷ (۲۰۲۰) گزارش شد که برگزاری رویدادهای ورزشی شهری و ملی و بین‌المللی در بهبود نگرش ورزشی و افزایش مشارکت ورزشی شهروندان نقش دارد و مدیران شهری از این طریق می‌توانند میزان مشارکت ورزشی شهروندان را افزایش دهند. همچنین تامسون، کینلی و توهی^۸ (۲۰۲۰، ۴) نیز در تحقیق خود گزارش نمودند که مدیران شهری با برگزاری رویدادهای ورزشی و میزبانی این رویدادها می‌توانند زمینه توسعه مشارکت ورزشی شهروندان را فراهم نمایند.

1. Ladu, Balletto and Borruso
2. Kruszyńska and potzka
3. Nogira et al
4. Parnell, May and Paul
5. McGillivray, Duignan and Mielke
6. Salgado, Jesyca and Angel
7. Zhang, Kim and Xing
8. Thomson, Kennelly and Toohey

در ایران مدیریت شهری بعضی از شهرهای کشور نیز در سال‌های اخیر بر سیاست محله محوری، نگاهی جزئی‌نگر و جلب مشارکت شهروندان تاکید کرده است و نقطه اوج این مشارکت حضور مردم در انجمن‌های شهر و محله و استفاده از منتخبین مردم و مشارکت عموم شهروندان در حل و فصل مسائل مشکلات شهر می‌باشد. انجمن شورایاری‌ها با هدف انتقال نظر مردم به شورای شهر و کشف توانایی‌های ساکنین محله و با تکیه بر مشارکت‌های مردم به طور رسمی فعال شده و در جهت تحقق و اجرای قانون شوراها و تقویت مشارکت هر چه بیشتر شهروندان در سازماندهی امور مختلف شهری و جلب همکاری واقعی آنان در ارتقاء کیفیت زندگی شهروندان، تشکیل گردیده‌اند. هدف از تشکیل شورایاری از نگاه شورای شهر ایجاد انجمن‌ها و تشکیلات اداری و اجرایی در سطح محله نبوده بلکه هدف از آن بستر سازی و سازماندهی مشارکت‌های مردمی و برقراری ارتباط قانونمند و منطقی بین شورای شهر و سایر ارگان‌ها و نهادها با شهروندان می‌باشد، به طوری که می‌توان گفت رویکرد مدیریتی از پایین به بالا محوریت تشکیل شورایاری‌های شهر می‌باشد. همانطور که در تحقیقات انجام شده در سایر جوامع مشاهده می‌شود عملکرد مدیران شهری و شوراها در توسعه مشارکت شهروندی در ورزش اثرات قابل توجهی دارد و اعضای شورا و شهرداری‌ها نقش موثری در این زمینه دارند. لذا در ایران نیز باید به این مساله، بیشتر پرداخته شود و عملکرد شوراها و شورایاری‌ها در توسعه ورزش و مشارکت ورزشی ارزیابی شود. با توجه به نقش شورایاری‌ها و ضرورت مشارکت مردم در حکمرانی خوب و همچنین اهمیت ورزش همگانی به عنوان یک فعالیت بدنی که ارتقاء دهنده سلامتی، شادابی و نشاط در جامعه می‌باشد این تحقیق تاثیر مشارکت شورایاری‌ها در توسعه ورزش همگانی را مورد بررسی قرار می‌دهد و برای دستیابی به پاسخ این سوال انجام می‌شود: عوامل موثر بر عملکرد شورایاری‌ها در توسعه ورزش همگانی و اولویت بندی آنها چگونه می‌باشد؟

روش پژوهش

تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع اکتشافی و به روش تحلیلی انجام شده و در گام بعد به روش توصیفی همبستگی است. مشارکت کنندگان در بخش کیفی شامل اساتید مدیریت ورزشی و اعضای شورایاری دارای تحصیلات تکمیلی و تجربه مدیریت می‌باشد که تعداد ۲۰ نفر انتخاب گردید. در بخش کمی جامعه آماری برابر با اعضای شورایاری ۲۸ محله شهری تربت حیدریه می‌باشد که تعداد آنها ۲۸۰ نفر بر اساس آمار موجود در شهرداری تربت حیدریه می‌باشد و با توجه به تعداد محدود جامعه به صورت تمام شمار مورد بررسی قرار گرفتند. پس از تجزیه و تحلیل منابع و بررسی مطالعات کتابخانه‌ای با استفاده از روش دلفی با نظرخواهی از خبرگان با توجه به مطالعات قبلی، گویه‌های

تحقیق ارائه گردید و بر اساس گویه‌های مرحله دلفی و مولفه‌ها پرسشنامه تحقیق تدوین گردید. برای تایید روایی از ده نفر از اساتید مدیریت ورزشی نظرخواهی گردید و با اصلاحات پیشنهادی مورد استفاده قرار گرفت و پایایی ابزار به وسیله آلفای کرونباخ ۰/۹۸ محاسبه شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کیفی از روش دلفی فازی سه مرحله‌ای استفاده گردید و گویه‌ها و مولفه‌ها و ابعاد شناسایی شدند. در بخش کمی آزمون‌های تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی، ضریب همبستگی پیرسون و مدل معادلات ساختاری استفاده شد. برای انجام محاسبات از نرم افزارهای SPSS_25 و Amos 24 به کار گرفته شد.

یافته‌ها

جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت شناختی

Table 1- Demographic characteristics

سابقه مدیریت شهری Urban Management Experience		میزان تحصیلات Education		سن Age	
درصد	گروه	درصد	گروه	درصد	گروه
۶.۸	کمتر از ۵ سال Less than 5 years	۲.۳	دیپلم Diploma	۱۰.۹	کمتر از ۳۵ سال Less than 35 years
۳۸.۹	۵ تا ۱۰ سال 5 to 10 years	۲۹.۱	فوق دیپلم Associate Degree	۳۵.۹	۳۵ تا ۴۵ سال 35 to 45 years
۲۳.۶	۱۰ تا ۱۵ سال 10 to 15 years	۳۹.۵	لیسانس Bachelor	۳۱.۸	۴۵ تا ۵۵ سال 45 to 55 years
۱۹.۲	۱۵ تا ۲۰ سال 15 to 20 years	۲۲.۳	فوق لیسانس Master's degree	۲۱.۴	بیش از ۵۵ سال More than 55 years
۱۴.۵	بیش از ۲۰ سال More than 20 years	۶.۸	دکتری P.H.D		

با توجه به نتایج مشاهده می‌شود که ۱۰/۹ درصد از مشارکت کنندگان در گروه سنی کمتر از ۳۵ سال، ۳۵/۹ در گروه ۳۵ تا ۴۵ سال، ۳۱/۸ درصد در گروه ۴۵ تا ۵۵ سال و ۲۱/۴ درصد در گروه بیش از ۵۵ سال قرار دارند. از نظر مدرک تحصیلی نیز ۲/۳ درصد از مشارکت کنندگان دارای مدرک تحصیلی دیپلم، ۲۹/۱ درصد فوق دیپلم، ۳۹/۵ درصد لیسانس، ۲۲/۳ درصد فوق لیسانس و ۶/۸

درصد دارای مدرک دکتری می باشند. در شاخص سابق مدیریت شهری ۶/۸ درصد از شرکت کنندگان در تحقیق دارای سابقه مدیریتی کمتر از ۵ سال، ۳۵/۹ درصد دارای سابقه ۵ تا ۱۰ سال، ۲۳/۶ درصد دارای سابقه ۱۰ تا ۱۵ سال، ۱۹/۱ درصد دارای سابقه ۱۵ تا ۲۰ سال و ۱۴/۵ درصد دارای سابقه مدیریتی بیش از ۲۰ سال می باشند. بر اساس مرحله دلفی سه فازی از ۶۳ گویه شناسایی شده تحقیق، مولفه‌ها و ابعاد به شرح ذیل استخراج گردید.

جدول ۲- ابعاد و مولفه های تحقیق

Table 2- Dimensions and components of research

ابعاد Dimensions	مولفه Component
اثربخشی و کارایی Effectiveness and efficiency	کارایی قانونی Legal efficiency اثربخشی اجرایی Executive effectiveness نظارت و ارزیابی Monitoring and Evaluation هماهنگی درونی Internal harmony
اطلاع رسانی و شفافیت Provide Information and transparency	فرهنگ سازی ورزشی Sports culture building ارائه اطلاعات ورزشی Provide sports information شفافیت رویه های قانونی Transparency of legal procedures شفافیت فعالیت‌ها و برنامه‌ها Transparency of activities and programs
قانون مندی Legality	نگرش قانونی Legal attitude قوانین ملی و کلان National and macro laws تصویب قوانین Determine laws اجرای قوانین Enforcement
توافق جمعی Collective agreement	نگرش ورزشی Sports attitude توافق نظارتی Regulatory agreement همکاری و همبستگی Cooperation and solidarity

بر اساس گویه‌ها و مولفه‌های ارائه شده، ابزار کمی و پرسشنامه تحقیق تدوین گردید و در ۳۰ سوال طراحی شد. جهت شناسایی مولفه‌های درونی، پس از ارائه پرسشنامه به جامعه آماری از آزمون تحلیل عاملی اکتشافی استفاده شد. با توجه به جدول ۲ مشاهده می‌شود که پس از چرخش عوامل، تعداد عوامل مشاهده شده در ابزار تحقیق چهار عامل می‌باشد.

جدول ۳- ماتریس تحلیل عاملی پس از چرخش عوامل

Table 3- Factor analysis matrix after factor rotation

	نتایج ارزشی گویه‌ها			نتایج واریانس اصلی			نتایج واریانس چرخش یافته		
	variance results of items			Results of main variance Value			Results of rotated		
	کل	درصد واریانس هر گویه	درصد تجمعی واریانس‌ها	کل	درصد واریانس هر گویه	درصد تجمعی واریانس‌ها	کل	درصد واریانس هر گویه	درصد تجمعی واریانس‌ها
Total	Percent of variance of each item	cumulative percentage of variances	Total	Percentage of variance of each item	percentage of cumulative percentage of variances	Total	Percentage of variance of each item	Cumulative percentage of variances	
۱	۲۲.۶۸۹	۶۳.۰۲۵	۶۳.۰۲۵	۲۲.۶۸۹	۶۳.۰۲۵	۶۳.۰۲۵	۱۲.۳۶۶	۳۴.۳۵۰	۳۴.۳۵۰
۲	۱.۲۷۳	۳.۵۳۵	۶۶.۵۶۰	۱.۲۷۳	۳.۵۳۵	۶۶.۶۵۰	۶.۲۸۲	۱۷.۴۵۱	۵۱.۸۰۱
۳	۱.۰۴۱	۲.۸۹۲	۶۹.۴۵۲	۱.۰۴۱	۲.۸۹۲	۶۹.۴۵۲	۵.۹۹۱	۱۶.۶۴۱	۶۸.۴۴۲
۴	۰.۹۴۷	۲.۶۳۱	۷۲.۰۹۳	۰.۹۴۷	۲.۶۳۱	۷۲.۰۸۳	۱.۱۰۵	۳.۰۶۸	۷۱.۵۱۰
۵	۰.۷۴۱	۲.۰۵۸	۷۶.۶۳۷						
۶	۰.۷۱۲	۱.۹۷۶	۷۸.۶۰۵						
۷	۰.۶۳۰	۱.۷۵۱	۸۰.۳۵۶						
۸	۰.۵۶۹	۱.۵۸۱	۸۱.۹۳۶						
۹	۰.۴۷۲	۱.۳۱۰	۸۳.۴۲۷						
۱۰	۰.۴۶۱	۱.۳۸۱	۸۴.۵۳۸						
۱۱	۰.۴۲۵	۱.۱۸۰	۸۵.۷۰۸						
۱۲	۰.۴۰۴	۱.۱۲۳	۸۶.۸۳۱						
۱۳	۰.۳۸۶	۱.۰۷۱	۸۷.۹۰۲						
۱۴	۰.۳۳۹	۰.۹۴۲	۸۸.۸۴۵						
۱۵	۰.۳۲۵	۰.۹۰۴	۸۹.۷۴۹						
۱۶	۰.۳۱۸	۰.۸۸۳	۹۰.۶۳۲						
۱۷	۰.۲۹۴	۰.۸۱۷	۹۱.۴۹۹						
۱۸	۰.۲۷۳	۰.۷۵۸	۹۲.۲۰۷						
۱۹	۰.۲۶۴	۰.۷۳۳	۹۲.۹۴۰						
۲۰	۰.۲۵۸	۰.۷۱۷	۹۳.۶۵۷						
۲۱	۰.۲۴۱	۰.۶۶۸	۹۴.۳۲۵						
۲۲	۰.۲۱۷	۰.۶۰۲	۹۴.۹۲۸						
۲۳	۰.۲۱۳	۰.۵۹۱	۹۵.۵۱۹						
۲۴	۰.۱۸۹	۰.۵۲۴	۹۶.۰۴۳						

جدول ۳- ماتریس تحلیل عاملی پس از چرخش عوامل

Table 3- Factor analysis matrix after factor rotation

نتایج ارزشی گویه‌ها variance results of items			نتایج واریانس اصلی Results of main variance Value			نتایج واریانس چرخش یافته Results of rotated		
کل Total	درصد واریانس هر گویه Percent of variance of each item	درصد تجمعی واریانس‌ها cumulative percentage of variances	کل Total	درصد واریانس هر گویه Percentage of variance of each item	درصد تجمعی واریانس‌ها percentage of cumulative percentage of variances	کل Total	درصد واریانس هر گویه Percentage of variance of each item	درصد تجمعی واریانس‌ها Cumulative percentage of variances
۲۵	۰.۱۸۴	۰.۵۱۲	۹۶.۵۵۵					
۲۶	۰.۱۷۶	۰.۴۹۰	۹۷.۰۴۴					
۲۷	۰.۱۶۷	۰.۴۶۳	۹۷.۵۰۷					
۲۸	۰.۱۵۴	۰.۴۲۸	۹۸.۹۳۵					
۲۹	۰.۱۴۰	۰.۳۸۶	۹۹.۲۳۵					
۳۰	۰.۱۴۵	۰.۵۴۱	۱۰۰					

بنابراین بر اساس نتایج و محتوای جدول ۴ مشخص شد که چهار عامل از چرخش تحلیل عاملی، استخراج شده است و گویه‌های تحقیق از چهار عامل تشکیل شده که با توجه به آنها و عوامل مشابه این عوامل عبارتند از: اثربخشی و کارایی، اطلاع رسانی و شفافیت، قانون مندی، توافق جمعی. همچنین تحلیل عاملی تاییدی مرتبه دوم برای بررسی گویه‌ها و مولفه‌ها مورد استفاده قرار گرفت.

جدول ۴- ماتریس عوامل اصلی تحلیل عاملی پس از چرخش

Table 4- Matrix of main factors of factor analysis after rotation

۴	۳	۲	۱	
۰.۰۲۲	۰.۴۷۸	۰.۴۹۶	۰.۷۲۵	۱
۰.۷۰۲	۰.۰۲۹	-۰.۰۰۶	۰.۰۰۹	۲
۰.۰۰۹	۰.۸۶۳	-۰.۱۲۰	-۰.۴۸۹	۳
-۰.۴۹۳	-۰.۰۷۱	۰.۵۸۲	-۰.۳۳۳	۴

جهت بررسی همبستگی بین مولفه‌های تحقیق از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. با توجه به جدول ۵ مشاهده می‌شود که بین مولفه‌های تحقیق همبستگی مثبت و معنی‌دار برقرار می‌باشد و میزان همبستگی نیز در سطح بالایی می‌باشد. جهت بررسی مدل نهایی عملکرد شورایاری‌ها در توسعه ورزش همگانی از مدل سازی معادلات ساختاری و نرم افزار آموس ۲۴ استفاده شد.

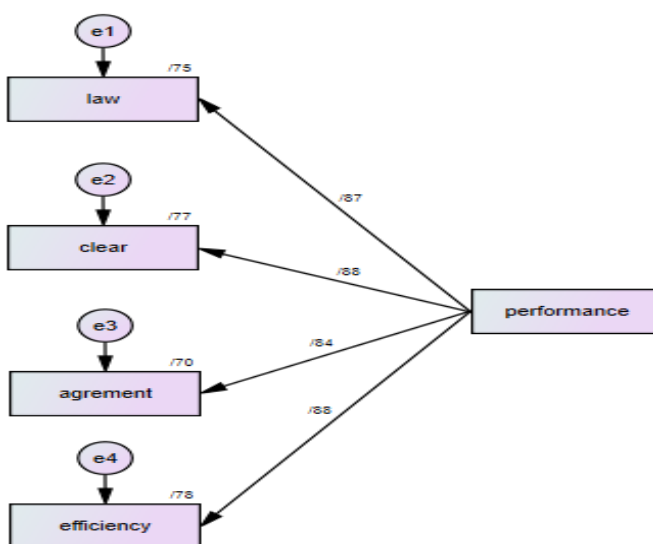

جدول ۵- بررسی همبستگی مولفه های تحقیق

Table 5- Investigating the correlation of research components

توافق جمعی Collective agreement	قانون مندی Legality	اطلاع رسانی و شفافیت information and transparency	اثربخشی و کارایی Effectiveness and efficiency
			* اثربخشی و کارایی Effectiveness and efficiency
		* اطلاع رسانی و شفافیت information and transparency	۰.۷۹۴
	* قانون مندی Legality	۰.۸۶۳	۰.۸۲۱
* توافق جمعی Collective agreement	۰.۸۱۳	۰.۸۳۹	۰.۷۶۱

(P<0.02)

شکل ۱- مدل نهایی تحقیق در حالت استاندارد شده

Figure 1- The final model of research in a standardized state

با توجه به نتایج مشاهده می‌شود که برازش مدل در حالت مطلوب قرار دارد و مدل عملکرد شورایی‌ها در توسعه ورزش همگانی دارای برازش مطلوب می‌باشد.

جدول ۶- شاخص‌های برازش مدل نهایی

Table 6 - Fit indicators of the final model

RFI	NNFI	PMR	RMSEA	NFI	AGFI	CFI	GFI	X ² /df
۰.۹۳	۰.۹۲	۰.۰۱	۰.۳۹	۰.۹۱	۰.۹۴	۰.۹۲	۰.۹۱	۲.۲۴

بحث و نتیجه گیری

یکی از مهم‌ترین نهادهای ایران در زمینه تمرکز زدایی و توسعه متوازن مبتنی بر ویژگی‌های فضایی، جغرافیایی، شوراهای اسلامی شهر و روستا می‌باشند. در ایران، این شوراها از سال ۱۳۷۸ تشکیل شده‌اند و از تاریخچه نسبتاً کوتاهی برخوردارند (اشتریان و کریمی فرد، ۲۰۱۵، ۳). نتایج تحقیقات با ارزیابی چهار دوره‌ای که از تشکیل شوراهای اسلامی شهر می‌گذرد می‌توان به عملکرد نه چندان مطلوب آنها بر اساس اهداف تعیین شده در قوانین و اسناد بالادستی اشاره کرد. با توجه به ساختار مدیریت شهری در کشور ما و تعداد مدیریت‌ها در سطح شهر، می‌توان گفت این شوراها به عنوان نهادهایی که مشروعیت و مقبولیت خود را از مردم می‌گیرند، می‌توانند نقش مهمی در ایجاد هماهنگی و یکپارچگی مدیریت شهری بر عهده بگیرند. نقش آنها در نهادینه کردن مردم سالاری، فراهم کردن امکانات، پاسخگویی و حل بحران، قابل انکار نیست. از این رو بررسی عملکردها برای تقویت و کارآمدتر کردن فعالیت‌های آنان امری حیاتی است. در پژوهش حاضر، به بررسی عملکرد شوراهای شهر در جلب مشارکت‌های مردمی در توسعه ورزش همگانی پرداخته شده است.

در تحقیقات گذشته عملکرد شورایی‌ها مورد بررسی قرار نگرفته بود و این تحقیق نخستین پژوهش در این زمینه بود که بر نقش شورایی‌ها در توسعه ورزش همگانی تاکید نمود و بر این اساس باید با توجه به تعداد کرسی‌های شورایی و توانایی تدوین قوانین پیشنهادی برای شورای شهر و همچنین جایگاه قانونی برای پیگیری قوانین و مصوبات ورزش همگانی تاکید بیشتری بر نقش شوراییاران در توسعه ورزش نمود. عملکرد شوراییاران در راستای قانون گذاری و تدوین قوانین و ارائه به شورای شهر برای تصویب، گام موثری برای توسعه ورزش همگانی بوده و شورا و مسئولین شهری را ملزم به توسعه

ورزش در سطح شهرستان می نماید. همچنین با توجه به حضور شورایاران در محلات امکان فرهنگ سازی و اطلاع رسانی از فعالیت های انجام شده در حوزه ورزش همگانی در ترغیب مردم به حضور در فعالیت های ورزشی و به ویژه رویدادهای ورزشی شهری اثرگذار بوده و توسعه مشارکت در ورزش همگانی را به دنبال خواهد داشت. بر اساس نتایج این پژوهش اعضای شورایاری با توجه به تعداد و همچنین حضور فعالی که در محلات دارند با داشتن توافق بین خود اعضا در تصویب و اجرای برنامه های ورزشی، ضمن پیگیری مداوم برنامه های مصوب و ملزم نمودم مسئولان شهری به اجرای قوانین مصوب بالا دستی می توانند برنامه های جدید و طرح های مناسب توسعه ورزش را در شورای شهر، با پیگیری مراحل تصویب قوانین، مصوب نمایند و با همکاری و همسویی همه اعضا در تمامی محلات اجرا نمایند و گزارش های مستند برای بهبود برنامه های بعد را تهیه نمایند. لذا می توان شورایاران را دارای نقشی پررنگ در توسعه ورزش همگانی و ارائه برنامه ها و فعالیت های توسعه ورزش شهری و ترغیب مردم به حضور در این فعالیت ها دانست و عملکرد مطلوب آنها موجب توسعه ورزش همگانی در شهرستان خواهد شد.

برای بررسی اثربخشی عملکرد شورایاری ها در توسعه ورزش همگانی پژوهش در دو بخش کیفی و کمی انجام شد و مولفه های مربوط به عملکرد شورایاری در راستای توسعه ورزش همگانی شناسایی گردید. بر این اساس برای توسعه عملکرد شورایاری با برنامه ریزی بر مبنای این عوامل می توان اقدامات موثری در توسعه ورزش همگانی در جامعه شهری و روستایی انجام داد. در این راستا اثربخشی و کارایی یکی از مولفه های شناسایی شده در اثربخشی عملکرد شورایاری ها در توسعه مشارکت مردمی بوده و در توسعه ورزش همگانی موثر است. کارایی با توجه به میزان منابع استفاده شده برای انجام یک فعالیت مشخص سنجیده می شود و اثربخشی با توجه به میزان همسو بودن فعالیت ها با هدف های تعیین شده سنجیده می شود. منظور از کارایی شورایاری ها خروجی هایی است که از این واحدهای تصمیم گیرنده مشاهده می شود و ورودی های سیستم شورایاری دانش و تجربه اعضای شورا و زمان و هزینه صرف شده می باشد. شورایاری ها در صورتی که کارایی بالایی داشته باشند و جلسات آنها به طور منظم برگزار شود می توانند در تصمیم گیری و نظارت بر تصمیمات اتخاذ شده بهتر عمل نمایند و اقدامات موثرتری داشته باشند. شورایاری ها بر اساس مطالبات مردمی و بر اساس قوانین توسعه در پیگیری مطالبات ورزشی مردم اثر مهمی دارند و میتوانند در یکسان سازی امکانات ورزشی محلات و همچنین بهبود برنامه های ورزشی شهری و همگانی با همکاری شورای شهر و شهرداری ها اقدامات موثری را انجام دهند. اثربخشی شورایاری ها می تواند همسویی با توسعه برنامه های توسعه شهری را در پی داشته باشد و در این راستا توسعه همه جانبه مدیریت شهری زمینه سازی خواهد شد.

شورایاری ها در درجه اول باید مردم محلات را با حقوق ورزشی شهروندی آشنا نمایند و مردم بدانند چه حقوقی را باید از دولت و سازمان های نیمه دولتی مانند شهرداری ها مطالبه نمایند و این توسعه مطالبه گری در اثربخشی اقدامات شورایاری ها موثرتر خواهد بود و شورایاری ها به پشتوانه مردم، تلاش می کنند تا مصوبات دولت و مجلس در بخش ورزش و به ویژه ورزش همگانی اجرا شود و سازمان های متبوع اعم از شهرداری و استانداری، ادارات ورزش و جوانان و وزارت صحت، به تعهدات و وظایف قانونی خود عمل نمایند تا توسعه فعالیت های ورزش همگانی انجام شود و اثر بخشی و کارایی شورایاری ها در بخش توسعه ورزش همگانی که یکی از مهم ترین شاخص های توسعه می باشد، فراهم گردد. در صورتی که شورایاری ها از حالت نهادی فرمایشی به نهادی مطالبه گر و اثربخش تبدیل شوند می توان مشارکت شهروندی بیشتری را در مردم محلات ایجاد نمود و در نتیجه توسعه مشارکت شهروندی در تمامی فراخوان ها و فعالیت های شهری ایجاد خواهد شد که توسعه مشارکت در فعالیت های ورزش شهروندی را نیز در پی خواهد داشت.

بر اساس بررسی های انجام شده در ایالات متحده امریکا مشارکت ورزشی مردم شهرها بر اساس میزان توسعه ورزش شهری در محیط های ایجاد شده توسط شهرداری ها برای ورزش شهری می باشد. در شهر نیویورک، برنامه بلند مدتی برای توسعه ورزش شهروندی وجود دارد که به طور مداوم میزان پرداختن به ورزش در فضاهای ورزش شهروندی و فضاهای مربوط به بخش خصوصی را ارزیابی می کند و اثر بخشی این برنامه، به طور مداوم بر اساس میزان مشارکت شهروندان ارزیابی می شود و طبق این برنامه، هدف ایجاد مشارکت صد درصدی شهروندان در ورزش و فعالیت های بدنی می باشد (تامسون و همکاران، ۲۰۲۰، ۱۴). در کرواسی مدیران شهری و روستایی طبق برنامه ارائه شده در سطح کلان توسط سازمان ملی ورزش رویدادهای ورزشی سالانه را برگزار می کنند و برنامه های ورزش شهری و روستایی بر اساس ورزش های محلی و بومی و رویدادهای منطقه ای اجرا می شود و میزان مشارکت در این برنامه ها ملاک میزان اثربخشی در این برنامه های ورزشی است و مدیران شهری در شهر و روستا با مشارکت سازمان های منطقه ای ورزش مسئول مستقیم این رویدادها و اثربخشی هر چه بیشتر این رویدادها می باشند (زیکاس، ۲۰۲۰، ۱۹). بر این اساس می توان استنباط نمود اثر بخشی و کارایی مدیران شهر و روستا، هر چه موثرتر و بالاتر باشد، می توان توسعه بیشتر در ورزش و مشارکت ورزشی مردم را مشاهده نمود. همچنین یافته های تحقیقات برقی و همکاران (۲۰۱۳)، رضوانی و احمدی (۲۰۱۹)، لادو و همکاران (۲۰۱۹) و ژانگ و همکاران (۲۰۲۰) نیز با یافته های این بخش از تحقیق همسو می باشد.

عامل دیگری که عملکرد شورایاری‌ها را در توسعه مشارکت شهروندان ارتقاء می‌دهد، اطلاع‌رسانی و شفافیت است. اطلاع‌رسانی در عملکرد شورایاری‌ها نقش حیاتی دارد و در درجه اول، شهروندان باید از فواید و جایگاه شورایاری‌ها مطلع شوند و بدانند که از طریق شورایاری‌ها چه مطالباتی می‌توانند داشته باشند. همچنین فعالیت‌های شورایاری به طور منظم باید اطلاع‌رسانی شود و مردم محلات بدانند که در شورایاری‌ها چه تصمیماتی اتخاذ شده است و ماهیت مطالبات بر اساس چه شاخص‌هایی است. این اطلاع‌رسانی می‌تواند سبب شود که مردم به فواید شورایاری‌ها بیشتر پی ببرند و متوجه شوند در پی مطالبات شورایاری‌ها چه تغییراتی در وضعیت شهر و محله اتفاق افتاده است. شفافیت اطلاعات در جلب نظر و اعتماد شهروندان اثر مطلوبی دارد و شهروندان به این باور می‌رسند که شورایاری تنها ساختاری فرمایشی و غیر واقعی نیست و در عمل می‌تواند اثرگذار باشد. افزایش اطلاع‌رسانی و شفافیت و تصمیمات و برنامه‌ها، جلب نظر و اعتماد شهروندان و در نتیجه حضور بیشتر و موثر آنها در فعالیت‌های ورزش همگانی را در پی خواهد داشت و باعث می‌شود در درجه اول، برنامه‌ریزی بیشتری برای فعالیت‌های ورزشی همگانی در محلات و فضای شهری انجام شود و از سوی دیگر، حضور و استقبال شهروندان از این فعالیت‌ها نیز افزایش قابل توجهی خواهد داشت و در رشد ورزش همگانی و توسعه ورزش محلات نقش موثری خواهد داشت.

اطلاعات ورزش همگانی نیویورک، از طریق رسانه‌ها در اختیار مردم قرار می‌گیرد و آنها با ابعاد و اهداف این برنامه‌آشنایی دارند و می‌دانند که مدیران شهری و ورزشی، برای مشارکت آنها چه برنامه‌ای دارند و این موضوع، میزان مشارکت آنها را افزایش می‌دهند. همچنین بررسی‌های انجام شده در کرواسی، بیجینگ، هلند و بلغارستان نیز نشان می‌دهد که برای آگاه‌سازی مردم از برنامه‌های ورزش و مشارکت شهروندان نیاز به پروتکل مناسبی برای اطلاع‌رسانی وجود دارد و هرچه میزان اطلاع‌رسانی از برنامه‌ها و همچنین گزارش‌دهی از نتایج برنامه‌ها به مردم بیشتر باشد اثرات بیشتری در مشارکت ورزشی و شهروندی مردم خواهد داشت و همچنین اطلاع‌رسانی بخش مهمی از همه برنامه‌های ورزش شهروندی در شهرهای بزرگ و کوچک و حتی روستاها بوده است (تامسون، ۲۰۲۰، ۱۱، زیکاس، ۲۰۲۰، ۸، مارسن و مالکوم، ۲۰۲۰، ۱۳، ژانگ و همکاران، ۲۰۲۰، ۱۴). در ایران هم از طریق اطلاع‌رسانی محیطی و پخش رسانه‌ای از طریق شبکه‌های استانی و برخی از ساعات شبکه‌های ملی برنامه‌های ورزش شهروندی اطلاع‌رسانی می‌شود و بخش‌هایی از زمان رسانه ملی نیز به اطلاع‌رسانی و گزارش برخی از رویدادهای ورزش همگانی و شهروندی می‌پردازد که در افزایش مشارکت ورزشی شهروندان و حتی دستیابی به اهداف فرهنگی در کنار اهداف ورزشی تاثیر مطلوبی را بر جای می‌گذارد.

این نتایج همچنین با یافته‌های تحقیقات رضوانی و احمدی (۲۰۱۹)، پورطاهری و همکاران (۲۰۱۸) و کروزینسکا و پوتزسکا (۲۰۱۹) نیز همسو می‌باشد.

قانون مندی، عامل دیگری است که در این تحقیق شناسایی گردید و می‌تواند عملکرد شورایاری‌ها را در توسعه مشارکت در ورزش همگانی افزایش دهد. قانون در کشور ما به خودی خود می‌تواند اثرات موثری داشته باشد و اجرای قوانینی که تاکنون تصویب شده، می‌تواند در توسعه ورزش همگانی تاثیر داشته باشد. بر اساس برنامه‌های توسعه کلان کشور، از برنامه چهارم به بعد برای همه دستگاه‌های دولتی و نیمه دولتی، وظایفی برای توسعه ورزش و تربیت بدنی در نظر گرفته شد و در صورتی که این سازمان‌ها به وظایفشان عمل کنند، در توسعه ورزش اثر قابل توجهی خواهد داشت. این موضوع را می‌توان از طریق نمایندگان مردم پیگیری نمود و مردم مطالبات ورزشیشان را که به وسیله قانون به دستگاه‌ها ابلاغ شده است می‌توانند مطالبه نمایند. در همین راستا وظایفی در توسعه ورزش همگانی در بخش‌هایی از جمله توسعه اماکن ورزشی شهری و همچنین برنامه‌های مفرح ورزشی شهروندی بر عهده ساختارهای مدیریت شهری است که باید توسط این سازمان‌ها پیاده سازی شود. در این زمینه شورایاری‌ها می‌توانند اثر مهمی داشته باشند و بر اساس قوانین موجود و قوانین جدیدالتصویب در حوزه ورزش، از مسئولان شهری مطالبات ورزشی مردم را پیگیری کنند و در اجرای قوانین، در بخش ورزش شهروندی اثرگذار باشند. از طرفی نمایندگان مردم در شورایاری‌ها به عنوان افرادی که مستقیماً با مردم محلات سر و کار دارند می‌توانند از مطالبات و نیازهای مردم مطلع شوند و در صورتی که خلاء قانونی وجود داشته باشد با انتقال این مسائل به شورایاری‌ها، تصویب قوانین لازم در شورای شهر و ابلاغ آن به شهرداری‌ها را نیز پیگیری نمایند.

بر اساس قانون در بسیاری از کشورهای اروپایی، توسعه ورزش و فعالیت بدنی جزء وظایف تمامی دستگاه‌های دولتی و به ویژه آموزش و پرورش و شهرداری‌ها و اعضای شوراهای شهر می‌باشد و طبق قانون، باید برنامه‌هایی برای ورزش شهروندی در نظر گرفته شود و همواره گزارش‌های عملکرد در این بخش به سایر بخش‌های نظارتی ارسال شود. در ایالت کانزاس قانون ایالتی تمامی شهرداری‌ها را ملزم به اجرای برنامه توسعه ورزش ایالتی نموده و با هدف کاهش جرائم در این ایالت، برنامه ورزش شهروندی و جشن‌های ملی ورزشی و شهری را توسعه داده‌اند و در این ایالت، با توجه به سطح بالای جرائم اجتماعی، این برنامه به طور جدی در حال پیگیری است (رینر و وب، ۲۰۲۱، ۱۳). در شهرهای نیویورک، دنور و سیاتل و ایالات نبراسکا و آیوا برنامه‌های توسعه ورزش و مشارکت شهروندی تعیین شده و به صورت قانون به همه دستگاه‌های اجرایی و مدیران شهری ابلاغ شده است و برنامه‌ریزی برای توسعه مشارکت شهروندی به ویژه در بخش ورزش شهروندی در حال اجرا و ارزیابی بوده و به

شکل قانون الزام آور برای همه مدیران شهری و ورزشی می‌باشد (جانستون و همکاران، ۲۰۲۱، ۶). در اروپا قانون مشارکت ورزشی و برنامه های ورزش شهروندی برای سال‌هاست که اجرا می‌شود و در همین راستا اثربخشی قانونی این برنامه‌ها سبب مشارکت ورزشی ۷۷ درصدی مردم در فعالیت‌های ورزشی در دانمارک، ۶۷ درصد مشارکت در هلند و ۷۳ درصد در لهستان می‌باشد که این آمار به تفکیک در فضاهای شهری بیشتر و در فضاهای روستایی عمدتاً شامل فعالیت‌های اجتماعی ورزشی می‌شود. در کشور ما نیز با وجود قوانین توسعه و تاکید برنامه‌های چهارم تا ششم توسعه و همچنین قوانین مصوب ورزش شهروندی در شهرداری‌ها نیاز به پیگیری بیشتر برای اجرا و ارزیابی این قوانین می‌باشد و شورایاری‌ها می‌توانند در این زمینه اقدامات موثری را اجرا نمایند؛ زیرا در فضاهای بومی با توجه به ارتباطات بیشتر و نزدیک تر مردم، اعضای شورایاری‌ها می‌توانند بخش مهمی از فعالیت‌ها و برنامه‌های ورزشی شهروندی را برنامه‌ریزی نموده و با نظارت و پیگیری جدی، توسعه بیشتر و اجرای بهتر این برنامه‌ها را پیگیری نمایند و در طول دوره فعالیت در حوزه شورایاری زمینه بهبود وضعیت ورزش شهروندی و مشارکت بیشتر شهروندان در ورزش همگانی را پیگیری کنند. همچنین یافته‌های تحقیقات اشتریان و کریمی فرد (۲۰۱۵)، لادو و همکاران (۲۰۱۹) و سالگادو و همکاران (۲۰۱۹) نیز با این یافته‌ها همسو می‌باشد.

دیگر عامل شناسایی شده در تحقیق توافق جمعی می‌باشد. می‌توان مهم‌ترین عامل در اثربخشی هر گروهی را دستیابی به توافق جمعی دانست و در درجه اول برای اینکه شورایاری‌ها بتوانند در توسعه قوانین حمایتی از ورزش همگانی و همچنین مطالعات پیرامون قوانین موجود، موفق عمل نمایند این است که اعضای شورا بتوانند با بحث و پیگیری‌های متعدد و برگزاری جلسات منظم به توافق لازم دست یابند و مسیر دستیابی به اهداف و مطالبات ورزشی را تعیین نمایند. اعضای شورایاری‌ها باید در نهایت با اتحاد و همبستگی، به طور یکپارچه برای پیگیری مطالبات مردم از مسئولان شهری اقدام نمایند و اتفاق نظر لازم در زمینه ضروریات در حوزه ورزش را کسب نمایند. اعضای شورایاری‌ها باید دارای نگرش مطلوب نسبت به ورزش باشند و اهمیت ورزش را درک نمایند و این وظیفه آن دسته از اعضاست که با ورزش دارای آشنایی لازم می‌باشند. این افراد باید دیدگاه سایر اعضا را نسبت به ورزش مساعد نمایند و اهمیت ورزش و اثرات آن در مشارکت شهروندی و کیفیت جامعه شهروندی را گوشزد نمایند. در بعد نظارت بر فعالیت‌های اجرا شده و در حال اجرا نیز باید تقسیم کار لازم صورت گیرد تا هر کدام از اعضای شورا در زمینه بخش‌های خاصی از ورزش شهری، فعالیت نمایند و برای نظارت بر فعالیت‌های ورزشی شهرداری‌ها به شکل متحد عمل نمایند. همکاری و همبستگی لازم بین اعضای شورایاری‌ها می‌تواند در بهبود عملکرد شورایاری‌ها در مصوبات و پیگیری مصوبات قبلی حوزه ورزش

همگانی موثر باشد و لازم است در این زمینه شورایی‌ها به شکل متحد عمل نمایند تا بازدهی بهتر و رشد بیشتری از مشارکت شهروندان در فعالیت‌های ورزش همگانی زمینه ساز شود. این نتایج همچنین با نتایج تحقیقات کروزینسکا و پوتزسکا (۲۰۱۹)، مک گیلورای و همکاران (۲۰۱۹) و تامسون و همکاران (۲۰۲۰) نیز همسو می‌باشد.

با توجه به نتایج تحقیق می‌توان در مجموع عملکرد شورایی‌ها را موثر بر توسعه ورزش همگانی در شهروندان دانست و یکی از راه‌های توسعه مشارکت در ورزش همگانی عملکرد مطلوب شورایی‌ها به شکل متحد و با ملاحظات قانونی می‌باشد. در این راستا لازم است، شورایی‌ها با جلب نظر شهروندان و کسب اعتماد آنها، برای دستیابی به مطالبات مردم تلاش و فعالیت‌های انجام شده را به طور شفاف، اطلاع رسانی نمایند و گزارش‌های دوره‌ای از عملکرد خود را به شهروندان ارائه نمایند. همچنین قوانین تصویب شده در سطح کلان و در سطح شهرداری‌ها نیز باید با نظارت بیشتر اجرا شود و گزارش دهی در این زمینه به مراجع قانونی انجام شده و به افکار عمومی نیز اطلاع رسانی شود تا مردم نیز با برنامه‌های ورزش شهروندی اجرا شده و اثرات و نتایج آنها نیز آشنا شوند.

تقدیر و تشکر

با توجه به اینکه این مقاله در حوزه شورای شهر و شورایی شهرستان تربیت حیدریه انجام شد بابت همکاری‌های ارزشمند و همه جانبه شورای شهر و شورایی‌های شهرستان کمال تشکر و قدردانی را داریم و این تحقیق بدون حمایت معنوی و همکاری تحقیقاتی روسای شورای شهر و شورایی‌ها امکان پذیر نبود.

Reference

1. Agranoff, R (2018). Local Governments in Multilevel Systems: Emergent Public Administration Challenges. *American Review of Public Administration*. 44:126-139.
2. Amanpour, S, Hosseini Shahparian, N, Atash Afrooz, N, Farahmand, Q (2015). Review and analysis of the performance of councils in urban management (case study; Izeh). *Journal of Urban Research and Planning*, 6 (22): 95-110. [Persian].
3. Ashtarian, K, Karimifard, H (2015). Critique of the performance of Islamic city councils in Iran. *Government Studies* 2 (7): 95-125. [Persian].
4. Aslam, G., Yalmiz, S., Gurkan, A (2010). *How to Note: A Framework for the Assessment of Fiscal Decentralization System*. World Bank, Washington, DC, February.
5. Barghi, H, Ghanbari, Y, Saeedi M (2013). Investigating the performance of Islamic councils in the village and the level of people's participation in rural development, a

- case study: Hosseinabad village, Najafabad city. *Quarterly Journal of Space Economics and Rural Development*, 2 (2): 56-71. [Persian].
6. Chieh Lin, C (2020). Understanding the Controversy of Sport City and Environment: A Case of Taipei Dome Complex Construction. *College of Education*, 2(2), 145-167.
 7. Cheema, S., Rondinelli, D (2017). From Government Decentralization to Decentralizing Governance. *College of Education*, 1(2), 260-247.
 8. Cutler, T (2015). New and Managerialism New Public Management. *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences (Second Edition)*, 5(4): 770-775.
 9. Duan, Y., Mastromartino, B., Nauright, J., Zhang, J. J., Liu, B (2021). How do perceptions of non-mega sport events impact quality of life and support for the event among local residents? *Sport in Society*, 6(4): 1–21.
 10. Johnston, M., Naylor, M., Dickson, G., Hedlund, D., Kellison, T (2020). Determinants of support and participation in a major sport event referendum. *Sport Management Review*, 41(1): 1214-1226.
 11. Karri, S., Hanna, K (2020). Obesity and eating behavior from the perspective of twin and genetic research, *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 12(12): 150-165.
 12. Kruszyńska, E., Poczta, J (2019). Hierarchy of Factors Affecting the Condition and Development of Sports and Recreation Infrastructure—Impact on the Recreational Activity and Health of the Residents of a City (Poznan Case Study). *Int. J. Environ. Res. Public Health*, 4(16): 556-579.
 13. Ladu, M., Balletto, G., Borruso, G (2019). Sport and Smart Communities. Assessing the Sporting Attractiveness and Community Perceptions of Cagliari (Sardinia, Italy). *Lecture Notes in Computer Science*, 5(4): 200–215.
 14. Levins, C (2015). The Rentier State and the Survival of Arab Absolute Monarchies. *Rutgers Journal of Law and Religion*, 14(2): 412-425.
 15. Marcen, C., Malcolm, D (2020). Health and democratization as contradictory policy goals: sport in Zaragoza city. *Sport in Society*, 23(10), 1672–1689.
 16. McGillivray, D., Duignan, M, B., Mielke, E (2019). Mega sport events and spatial management: zoning space across Rio’s Olympic city. *Annals of Leisure Research*, 6(5): 1–24.
 17. Martinez-Vazquez, J (2017). The Impact of Fiscal Decentralization: Issues in Theory and Challenges in Practice, Mandaluyong City, Philippines. *Asian Development*, 5(8): 214-225.
 18. Moshtaghi, M., ghasmi, H., Rasekh, N. (2021). Designing the Role of the Mass Media Role in the Development of Public Sports of the Country and Its Strategies. *Sport Management Studies*, 13(66), 363-392.
 19. Nogira, Jennifer A., Dixon, Anthony W., Goldsmith, Andrew L., Andrew, Damon P. S., Chelladurai, P (2020). Sport tourism entity desired outcomes. *Journal of Sport & Tourism*, 6(6), 1–19.
 20. Parnell, D., May, A., Paul, W (2019). Management strategies of non-profit community sport facilities in an era of austerity. *European Sport Management Quarterly*, 19(3): 312-330.

21. Peteri, G (2008). Finding the Money Public Accountability and Service Efficiency through Fiscal Transparency Local Government and Public Service Reform Initiative, Budapest, Open Society Institute.
22. Portaheri, M, Hamdami Moghadam, Y, Eftekhari, A (2010). Evaluating the performance of Islamic councils in rural development (Case study: Aldagh village, Bojnourd). *Space Planning and Planning*, 4 (4): 28-38. [Persian].
23. Pourezat, A, Abdi, B (2019). Conceptualization of responsible governance based on information technology in order to achieve the Islamic-Iranian model of progress. *Improving Studies in Public Policy*, 9 (30): 258-269. [Persian].
24. Rahmani, H, Nazemi Janabi, F (2020). E-Governance: Citation Analysis of National and International Studies with an Approach to Iran's Future. *Strategic Studies in Public Policy* 10 (34): 219-254. [Persian].
25. Rayner, M., Webb, T (2021). Emergency remote teaching in the COVID-19 era: implications and opportunities for sport management education. *Sport Management Education Journal*. 12(6): 1455-1469.
26. Rezvani, M, Ahmadi, A (2009). Investigating the performance of Islamic councils in rural development (Case study: Hakimabad village of Zarandieh city). *Urban Management Quarterly*, 24: 36-27. [Persian].
27. Rostampour, H, Heidari H, Hashemi, M (2010). Evaluation of spatial balance in the urban system of Bushehr and Fars. *Urban and rural management*. 11 (31): 257-268. [Persian].
28. Salgado, B, Jesyca., B, Ángel., S (2019). Sport-event portfolios: An analysis of their ability to attract revenue from tourism. *Tourism Economics*, 14(5), 1354-1369.
29. Sahraei, A, Mahmoudinia, A (2018). Good governance model: A framework for analyzing the political economy of Hashemi Rafsanjani's government. *Strategic Studies of Public Policy*, 8 (28): 207_228. [Persian].
30. Suebvises, T (2018). Social, citizen participation in public admonition, and public sector performance in Thailand. *World Development*. 109: 236-248.
31. Taherzadeh Nooshabadi, J., Nazari, R., Hemmati, J. (2020). Presenting the Development Paradigmatic Model of Sport for All in Islamic Azad University. *Sport Management Studies*, 12(61), 85-108.
32. Thomson, A., Kennelly, M., Toohey, K (2020). A systematic quantitative literature review of empirical research on large-scale sport events's social legacies. *Leisure Studies*, 14(4): 1-18.
33. Tjønndal, A., Nilssen, M (2019) Innovative sport and leisure approaches to quality of life in the smart city. *World Leisure Journal*, 61(3): 228-240.
34. Zhang, Y., Kim, E., Xing, Z (2020). Image congruence between sports event and host city and its impact on attitude and behavior intention. *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, ahead-of-print (ahead-of-print), 16(3): 236-253.
35. Ziakas, V (2020). Leveraging Sport Events for Tourism Development: The Event Portfolio Perspective. *Journal of Global Sport Management*, 5(1), 1-30.

استناد به مقاله

جهانشیری، اشرف؛ فهیمی‌نژاد، علی؛ طیبی‌ثانی، سیدمصطفی؛ و مرسل، باقر. (۱۴۰۱). بررسی عملکرد شورایی‌ها در جلب مشارکت مردمی برای توسعه ورزش همگانی. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۴(۷۵)، ۲۸۱-۳۰۸. شناسه دیجیتال: 10.22089/smrj.2022.11820.3554

Jahanshiri, A., FahimineZhad, A. S., Tayyebi Sani, S. M; & Morsal, B. (2022). Investigating the Performance of Councils in Attracting Public Participation for the Development of Public Sport. Sport Management Studies, 14(75), 281-308. (in Persian). DOI: 10.22089/smrj.2022.11820.3554

